

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

"Ανδρες Μεσσήνιοι, παιδιά, γυναῖκες, γρηγορίοι και γέροι,
συμπατριώται φίλοι μου κι' ἀγαπητοί ἔχθροι μου,
και πάλι σφίγγω μὲ καρδιὰ τὸ στιβαρό σας χέρι,
κι' αἰσθάνεται συγκίνησιν μεγάλην ἡ ψυχὴ μου.
Χαίρετε, φίλοι και ἔχθροι, ἀπόνω, κάτω, ὅλοι,
πῶς ἡ καρδιὰ μου γίνεται μαζὶ σας περιβόλι !

"Αν ἔως τώρα ὄλοι σας ἐζήσατε και ζῆτε,
ἄν δὲν ἐχόσατε καμμιὰ τῆς κεφαλῆς σας τρίχα,
ὅλη αὐτή σας τῇ ζωῇ σ' ἐμὲ τὴν χρεωστεῖτε, ..
ἔγω γιὰ σᾶς ἐφρόντιζα, γιὰ σᾶς τὸν νῦν μου εἶχα.
"Ελλην κανεὶς δὲν θήθει ἐλάχιστον νὰ πάθῃ,
και χαίρω ποὺ κανένας σας γιὰ μένα δὲν ἐχάθη.

Γιὰ σᾶς 'στοὺς Τούρκους ἔκαμψα ως κάτω τεμενάδες,
γιὰ σᾶς ἐδέχθην τοῦ Χαμιτ τὴν ταπεινὴ συνθήκη,
γιὰ σᾶς 'στὰ κούφια πήγανε ἐκεῖνοι οἱ παράδεις,
και τὸ σπαθί μου ἔκρυψα ἀμάτωτο 'στὴ θήκη.
Γιὰ σᾶς, ἀν κι' ἥμαι τοῦ πυρὸς ἀνήρ και τοῦ σιδήρου,
ἀπὸ σορόχους ἔγινα λεπτὴ πνοὴ ζεφύρου.

Δὲν μοὺ βαστοῦσε ἡ ψυχὴ νὰ βλέπω σκοτωμένους,
νὰ βλέπω τόσα ὄρφανὰ και χήραις μαυρομάναις·
δὲν θέλω νὰ μικρύνεται ὁ πληθυσμὸς τοῦ γένους,
δὲν θέλω τάφους, κλάμματα και θλιβεραῖς καμπάναις.
"Α ! δχι ! μὰ τὰς Πλαταιαὶς και μὰ τὸν Μαραθῶνα,
δὲν θέ νὰ κάμω πόλεμο 'στὸν ἀπαντα αἰώνα !

"Αν εἰμποροῦσε νὰ ὅρεθῇ πολέμου νέον εἰδος,
νὰ μὴ σκοτώνεται κανεὶς, νὰ μὴ ματώνῃ μύτη,
τότε ὁ ἄνδρας τοῦ πυρὸς πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος,
δένα πολέμους ἥθελε 'στὴν ὥρα νὰ κηρύττῃ.
Μὰ τώρα τί νὰ σᾶς εἰπῶ;...παρὰ νὰ σκοτωθοῦμε,
ἀκόμη και μὲ τίποτα καλλίτερα νὰ ζοῦμε.

"Ας συμμαχῇ ὁ κύριος Τρικούπης μ' ὅποιους θέλει,
ἀς κάνη τάχατε κι' αὐτὸς τὸν ἄνδρα τοῦ σιδήρου,
και τοὺς στρατοὺς και στόλους μας 'στὴν Αἴγυπτον οὐς
[στέλλῃ] . . .

τ' ἀποκηρύττω, φίλοι μου, αὐτὰ ἔξ ὀλοκλήρου.
Μπορεῖ και δίχως σκοτωμούς τὸ ἔθνος μας ν' αὔξησῃ,
και θάκανε πολὺ καλὰ 'στ' αὐγά του νὰ καθίσῃ.

Και τώρα ἀλλο δὲν ζητῶ γιὰ ὅσα ἔχω κάνει,
παρὰ νὰ ἱσθε φίλοι μου, και τοῦτο τὸ πιστεύω.
"Η τρυφερὰ ἀγάπη σας ως ἀμοιβὴ μοὺ φθάνει,
και εὔχεσθε ὄγρήγορα 'στὰ πράγματα ν' ἀνέσω.
"Ολοι ψυχὴ και σώματι ν' ἀνήκετε σ' ἐμένα,
γιὰ νὰ περνᾷς και ν' πατήσις και σεῖς χαριτωμένα.

Souris.

ΜΑΞΙΛΑΡΟΠΟΛΕΜΟΣ.

Εἰσιγωγὴ

(Ἐπειδήγησις θεατρικοῦ προγράμματος μετὰ σχολίων, παριηρήσεων και διαφόρων ποιοτήτων ζητημάτων.)

Πρόγραμμα.

"Ἐκτελεσθὲν τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κυρίας Κλαυδίας Ραιμόνδη Βοντζόνη συνεφαπτομένης και τῆς ιταλίδος Ὡκεανίας. Μέρος Α'. Συμπλέγματα εἰκόνων, ἐπὶ τροχοῦ κινητοῦ, ἐπινοηθέντων ὑπὸ τοῦ ἵππου τῆς καβάλλας Λουδουσίκου Κέλλερ, πρωτοφανοῦς διὰ τὰς Ἀθήνας. Εἰκὼν 1η. 'Ο Άδημ και ὡς Αθελ. 3 'Η στολὴ τῆς Αφροδίτης. 4 'Η ζηλοτυπία. 5 'Η κρίσις τοῦ Σολομῶντος. 6 Θάνατος Κωνσταντίνου Παλαιολόγου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. 7 'Ο Γαριβαλδίδης ἐν Καπρέρ. 8 'Ο Ορέστης εἰς τὸν τάφον τοῦ πατρός του φονεύων τὸν Αἴγισθον. 9 'Ο θάνατος τῆς Μαρίας Στουάρτης. 10 Αἴγισθον. 11 'Ο θάνατος τῆς Μαρίας Στουάρτης. 12 Αΐγυπτων. Μέρος Β'. Τὰ φαντάσματα, μεγάλη φαντασμαγορία, καθ' ἥν θὰ φανῆδενθρωπος εἰς τεμάχια, γεώτατον διὰ τὰς Ἀθήνας. Μέρος Γ'. Μεγάλη ἡλεκτρικὴ πτησίς τῆς δεσποινίδος Ὡκεανίας τοῦ ποταμοῦ, ἐκτελεσθεῖσα κατὰ τὴν μεγάλην ἔκθεσιν τῶν Παρισίων τῆς Γαλλίας ἐν ἔτει 1878 ὑπὸ τοῦ ἵππου Wott και ἐπαναληφθεῖσα ἐπὶ ἑκατὸν συνεχεῖς φοράς. 'Εξαμφάρισις και ἐνγράφισις εἰς 12 συνεχὴ δευτερόλεπτα. Τέλος τοῦ προγράμματος και τῷ θεῷ δόξῃ".

"Οταν ὁ κόσμος ἀνεγίνωσκεν ὄλα αὐτὰ τὰ θαύματα ἐπὶ τοῦ προγράμματος στὸ τοῖχο κολλημένα ἔλεγε :

— Θὰ ἔχῃ γοῦστο. Νὰ πάμε ἀπόψε στὸ θέατρο. Εἰμι περίεργος, νὰ 'δῶ πῶς θὰ κάνουν ἔκεινον τὸν κεκομένορο ἄνθρωπον.

Μ' αὐτὴ τὴν περιέργειαν πῆγα και γώ. 'Εννοεῖται, δτε δὲν ἡννόουν νὰ πληρώσω και διὰ τοῦτο ἐπῆγα μετὰ τὰς ἐννέα. Εἰς τὸ τραμβάδυ μοὺ ρίχθηκε δ ἵππηλάτης Σταυρόπουλος κατὰ παράβασιν τοῦ κανονισμοῦ, δστις λέγει, δτι πρέπει οἱ ἵππηλάται νὰ ἴναι βουβοὶ και νὰ μὴ μιλοῦν και μοὺ λέγει :

— Α, ἔδω μοὺ εἰσαὶ ; Νὰ μὴ τολμήσῃς ἀλλοτε, κακομοίρη, και γράψῃς ἐναντίον τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου, διότι θὰ σὲ κάμω κεκομένορο εἰς τεμάχια ἀπὸ κάτω ἀπὸ τοὺς τροχοὺς αὐτοὺς ποὺ βλέπεις.

Πρὸς τὸν μονόλογον τοῦτον ὁ τῶν εἰσητηρίων διανομεὺς ἔλεγε πρὸς χωρικὴν ἀρβανίτισσα μὲ τὰ σιγούνια.

— Κυρά, μὲ τὸ μπαρντόν, νὰ πάτε εἰς τὸ ἀλλο τραμβάδυ, διότι, μὲ συγχωρεῖς, ἔδω δὲν χωρεῖς.

Και ἀπήντα ὡς χωρική.

— Χωρῶ δὲν χωρῶ, δὲν κατεβαίνω. "Οπως χωροῦν οὖλοι τοῦτοι, θὰ χωρέσω κι' ἔγω. Τί ἔχουν τάχα μου αὐτοὶ παραπάνω.

— Μὰ λέγεις ὡς κανονισμός, δτι μέσα δὲν χωροῦν παραπάνω ἀπὸ 14, και ὥστε, πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ.

— Έγώ θὰ χωρέσω καὶ ἂς μὴ τὸ λέγη ὁ κανονισμός. Καὶ ταῦτα λέγουσα ἔκαθίσει σχεδὸν ἐπάνω εἰς τὰ γόνατα εὐτραφεστάτης γυναικὸς ἀεριζομένης μὲ τὴν βεντάλια τῆς ἐν κόπῳ πολλῷ. Ἡ κυρία ἐπὶ τῷ ἀπροσδοκήτῳ πλακώματι λέγει πρὸς τὴν αὐθαίρετον χωρικήν.

— Μὰ, κυρά μου, τί, μὲ πῆρες γιὰ κάθισμα; Έγὼ πάσα νὰ σκάσω μοναχή μου, ὅχι νὰ ἔχω καὶ ἄλλο βάρος ἐπάνω μου.

— Ή δὲ χωρικὴ ἀπαντᾷ:

— Μὲ τὸ παρντόν. Ἐδῶ θὰ οἰκονομηθοῦμε σπῶς μποροῦμε. Καὶ ἐπειτα ποιὸς σοῦ εἶπε νὰ γίνης τόσο χοντρός.

Μετὰ τὰ ἐπεισόδια αὐτὰ φθάνομεν εἰς τὸ θέατρον.

“Οταν κατήλθομεν, λέγω ἔγώ πρὸς φίλον μου μέλοντα μετ’ ἔμοῦ νὰ συνθεατησθῇ.

— Δὲν ἔννοω νὰ πληρώσω εἰσιτήριον.

— Οὔτε ἔγώ, μοῦ ἀπαντᾷ ἐκεῖνος, ἀλλὰ πῶς θὰ μποῦμε;

— Μὲ τὸ ζόρι.

Φθάνομε εἰς τὴν εἰσοδον, ὅπου ὁ θυρωρὸς ζητεῖ τὰ εἰσιτήριά μας.

— Εἴμαι συντάκτης! . . Λαβέ εἴκοσι λεπτὰ γιὰ τὸν φόρο.

— Μὰ . . . δὲν ἔχει ἀπόψε, κύριε, συντάκτας, εἶνε ἔκτακτος παράστασις.

— “Οχι ἀδελφέ.

Καὶ φεύγω, ἐνῶ ἥκουσα τὸν ἀποπισινό μου φίλο νὰ λέγῃ πρὸς τὸν διαμαρτυρόμενον θυρωρόν.

— Εἴμαι δημοσιογράφος καὶ ἥλθα γιὰ νὰ ἴδω, διότι ἔχω σκοπὸν αὐτὸν νὰ γράψω.

Τέλος τῆς εἰσαγωγῆς. Τὰ καταφέραμε μὲ εἴκοσι λεπτὰ δύο ἀνθρωποι, διότι ὁ δεύτερος δὲν ἔπληρωσε οὔτε τὸν φόρο.

Πρόλογος.

Σχόλια, παρατηρήσεις, συζητήσεις καὶ ἐπεξηγήσεις.

“Αμα τῇ εἰσόδῳ μας ἥκουσα τὸν φίλον φωνακλά Σαμαρούπα νὰ λέγῃ πρὸς τὸν ἔτερον φωνακλότερον φίλον Πλατούτσα:

— ‘Απόψε τὸ θέατρο εἶνε βλέπω ἐλευθέρα Κέρκυρα, πλήρωσες σύ;

— Δὲν βαριέσαι . . . Σπουδαῖο κι’ αὐτό.

— “Οστε ἀπόψε εἰμεθα δῆλοι τῆς δωρεάν.

— Δὲν βαριέσαι . . . ψύλλους στ’ ἄχυρο.

Μεταξὺ λόγων ἔγειρεται τὸ καταπέτασμα. ‘Ο κόσμος καταλαμβάνει ἐν βίᾳ τὰς θέσεις του. ‘Ο Αδάμ καὶ ἡ Εὕα ἐν τῷ γηνίῳ παραδείσῳ φαίνονται ἐπὶ τοῦ κινητοῦ τροχοῦ. ‘Ο Αδάμ φοροῦσε φουστανέλλες καὶ περικεφαλαῖα, ἡ δὲ Εὕα μαλακώφ καὶ ντεκολτέ.

— “Τψιστε θέε, βοσ ἐπὶ τῷ θεάματι ὁ κ. Ρουσόπουλος, ὁ τῆς ἀρχαιολογίας καθηγητής, ἀνατείνων τὰς χεῖρας. Τοῦτο εἴναι κακούργημα ἐναντίον τῆς ἀρχαιότητος. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὑρίσκοντο τὸν καιρὸν ἐκεῖνο ὁ Αδάμ καὶ ἡ Εὕα; Καὶ στρεφόμενος πρὸς ἐμέ:— Καὶ εἰξεύρετε, κύριε, πότε εὑρέθη ὁ βαθύβαξ; Μόλις κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην ἐκατονταετηρίδα. Πού τὰ εὖρον λοιπὸν αὐτοὶ οἱ ἀνθρωποι τὰ ῥοῦχα, πρὸς ἔξ χιλιάδων ἔτῶν κατὰ τὴν καταβολὴν τοῦ κόσμου κατὰ τοὺς Ἐδεμήκοντα; Ολίγο ἔλειψε νὰ μᾶς τοὺς φορέσουν καὶ Καὶ δὲν ἔχουν οὔτε τὸ φεῖδι, κύριε, τὴν γνῶσιν τὴν ἀλ-

ληγορικὴν τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ.

Πάσι εἰστο. Φαίνεται ὁ Κάτιρ καὶ ὁ Αθελ. ‘Ο μὲν ἐφόρει μία πουκαμίσσα, ὁ δὲ φράκο. ‘Ο Κάτιν ἐκράτει ἀνορθωμένον ρόπαλον.

— ‘Ο Αρχιμπῆς, ὁ Αρχιμπῆς, φωνάζουν μερικοί. Καὶ ὁ κ. Ρουσόπουλος ἐν ἀπελπισίᾳ:

— “Τψιστε θέε, μὰ τ’ εἰν’ τοῦτα. Αὔτὸ δὲν ὑποφέρεται. Καὶ νὰ ἥτο πουκαμίσα αὐτὴ ποῦ φορεῖ μὲ πτυχάς, στὸ διάβολο! ἀλλὰ ἔτσι πάλι!

Καὶ σηκώνεται καὶ φεύγει. ‘Αρχεται ἡ Στολὴ τῆς Αφροδίτης, ἡ ὁποία ἥτο μιὰ μπαλαρίνα χορεύουσα, ὅτε ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ Νικηφόρου.

— Μᾶς κοροϊδεύετε, βρε ἀδελφέ! Θὰ μᾶς πάρετε τόρα ἐσεῖς τὸ μισοφούσταχο τῆς μπαλαρίνας γιὰ στολὴ τῆς Αφροδίτης. Καὶ νομίζετε, ὅτι δὲν ξέρω γά, τί στολὴ φοροῦσε ‘κείνη; Καὶ ποῦ τὸν ἔμαθε ἐκείνη αὐτὸ τὸν χορό; ‘Απελπισία. ‘Ετσι καταστρέφεται τὸ θέατρο!

Πάσι καὶ τοῦτο καὶ ἀρχεται ἡ Ζηλοτυπία. ‘Ενας ίταλὸς λέγει πρὸς μίαν κυρίαν εἰς ἀλαμπουρνέζικη γλώσσα.

— ‘Αντιάμο πρὸν πρέστο, κουέστο φάρε σκοῦρα.

Μία φωνή:

— ‘Αλλήθεια. Πολὺ σκοῦρα τὰ καταφέρνετε.

‘Απαντᾷ δὲ εἰς τὸν ἥθοποιὸν ἡ ἥθοποιὸς εἰς ἐλληνίδα γλώσσαν.

— Μάλιστα, κύριε, μὲ ἀδικεῖτε. Γινώσκω ἔγω τὰ καθήκοντά μου, καὶ νὰ μὴ ἔχετε ὑποψίας προερχομένας ἐκ ζηλοτυπίας.

Πάσι κι’ αὐτὸ καὶ ἀρχεται ἡ Κρίσις τοῦ Σολομῶντος. Τὸ θέαμα ἥτο ως ἔξτης. ‘Ενας ἔκρατει μιὰ κούκλα ἀπὸ τὸ ποδάρι, καὶ ἔνας ἄλλος ἐτοιμάζετο νὰ τὴν σφάξῃ μὲ μιὰ θεοσπάθια, ἀκονισμένη ἡ ἀκόνιστη, δὲν ξέρω.

Τὸ εὐγενὲς κοινὸν καὶ ἡ γενναία φρουρὰ τῆς πρωτεύοντος ἀρχῆς εἰναι ἀγριεύη. Η δευτέρη ιστορικὴ ὑπομονὴ τοῦ Αθηναϊκοῦ κοινοῦ αὐτὴν τὴν φορὰ περιωρίσθη εἰς πόλη στενὰ ὅρια. ‘Ενας μάγκας, ὁ ὁποῖος εἶχε πληρώσει εἰσοδον ἐν ἀγανακτήσει, βοᾷ:

— Βρε θὰ κάνετε τίποτα, ἡ νὰ μὴν ἀνέβω ἀπάνω, καὶ σᾶς πάρει ὁ διάβολος τὸν πατέρα, κορόϊδα ποῦ θὰ κοροϊδεύετε τόσο κόσμο ἔδω πέρα. ‘Η μοῦ δίνετε τὴν μιὰ καὶ δέκα πίσω, ἡ δὲν ξέρω τί μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀπόψε. ‘Ακοῦς ἔκει.

“Αρχεται ὁ θάνατος Κωρσταρτίου τοῦ Παλαιολόγου. ‘Ενας μὲ περικεφαλαία χρυσῆ καὶ ἔνας ἄλλος ξεκούφωτος ἐφοβέριζε τὸν Παλαιολόγο διὰ σχημάτων, ὅτι θὰ τὸν σκοτώσῃ.

Μία κυρία πρὸς τὴν γείτονά της.

— Τέλος πάντων, κυρία μου, αὐτὰ δὲν εἶνε πρόγματα. Αὐτὰ εἶνε ἐμπαιγμὸς τοῦ δημοσίου καὶ θαυμάζω ἡ Αστυνομία πῶς τὰ ἐπιτρέπει. Ερέτε πόσον μᾶς κοστίζει αὐτὴν ἡ βραδεῖα;

— Καὶ μήπως δὲν τὸ βλέπω; Εύρισκόμεθα, φίλη μου, εἰς τὸν αὐτὸν παρονομαστήν.

“Αρχεται ὁ Γαριβαλδής εἰς Καπρέρα. Αὔτὸν δὲν τὸν παρέστησαν. Καί τοι ἐντὸς τοῦ προγράμματος, ἡτο ἔκτος, ἀλλ’ ἐν τῷ μεταξὺ ἐγένετο ἔνα ἄλλο ποῦ δὲν τὸ εἶχε τὸ πρόγραμμα. ‘Εγένετο μιὰ παντομία. Είχον ἔνα σεντόνι κρεμασμένο καὶ τὸ ἀνεβοκατέβαζαν. ‘Ο κόσμος ἀποροῦσε τί ἥτο πάλι ἔκεινο τὸ πράγμα, ἐπὶ τέλους ἀκούεται μιὰ φωνὴ ἐκ τῆς σκηνῆς: Μαχαλοῦκα! Μαχαλοῦκα!

Καὶ αὐθωρεὶ μιὰ μαμαλοῦκα σὰν φραγγοκαλογρηγά ἔγει-

ρεται ἐκ τῶν καθισμάτων τῶν θεατῶν καὶ τρέχουσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐφώνακε :

— Εδώ είμαι, ἔδω είμαι, καλέ πατέρα.

— Μπράβο, μπράβο, βοᾷ τὸ εὐγενὲς κοινόν.

Πάει κι' αὐτὸ καὶ δρχεται δ' Ὁρέστης σγάζων τὸν Αἴγυπτον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρός του, σὰν νὰ ἥτο τραγι. Οἱ θάρατος τῆς Μαρίας Στονάρτης ἥτο δ', τι τραγικόν. Ενας ἐκρατοῦσε ἔνα μπαλτά καὶ μιὰ γυναῖκα ἥτο γονατισμένη. Γενικὴ βοὴ τότε ἀκούεται ἀπὸ τὸ εὐγενὲς κοινόν.

— Κόφ' το, κόφ' την!

"Αρχονται αἱ σφαγαὶ τοῦ χριστιανοῦ εἰς τὴν Αἴγυπτο. Δύο τρεῖς, οἱ ὄποιοι ἐπεργανήσανται, φαίνεται, τὸν ἔχυτό τους ὡς φελάχους, ἀν καὶ φοροῦσαν ψηλὰ καπέλα, ἐσφαλῶν δυὸ τρεῖς ἄλλας γυναῖκας. Φωναὶ καὶ πάλιν ἐκ τοῦ κοινοῦ.

— Μωρὲ θέλετε σφάξιμο ὅλοι σας.

"Αρχεται καὶ τὸ δεύτερον μέρος, τὰ γαντάσματα. Είχον κατεβάσει ἔνα δέσπορο πανί καὶ ὅπισθεν αὐτοῦ ἥρχισαν νὰ κάμουν διαφόρους κινήσεις. Αὐτὸ ἥτο δικαραγκιδικὸ μπερντές, ἢ τοῦ Ντέ Κάστρου φαντασμαγορικὴ Μάρτις Αἰκατερίνη εἰς μίαν μὴ προφθάσουν νὰ τελειώσῃ πρᾶξιν, ἢ δηποτὶ παρεστήθη ἐκατὸν φοραῖς εἰς τὴν μεγάλην ἔκθεσιν τῶν Παρισίων ὑπὸ τοῦ ἐφευρετοῦ Woll καὶ ἡ ὁποία ἥτο πρωτοφανῆς διὰ τὰς Ἀθήνας.

Αἴρονται φαίνονται εἰς τὸν ἀέρα ἐκσφενδονιζόμενα ἐπὶ τῆς σκηνῆς κάτι μαῦρα πράγματα σὰν μπουκέτα. Ἐν μιᾷ στιγμῇ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν αὔξανεται καὶ πληθύνεται ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. Η σκηνὴ πίπτει. Ο οὐρανὸς ἐμπαύρωσε ἀπὸ τὰ πετούμενα αὐτὰ πράγματα. Ἐγείρονται ὅλοι ἔκειρδισμένοι στὰ γέλια. Αἱ κυρίαι δέχονται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των τὰς πρωτοφανεῖς αὐτὰς νυκτερίδας. Τι ἥτο, τί συνέβαινε; Ο Θεὸς ἔθρεξε μαξιλάρια, δηλαδὴ τὸ κοινόν εἶχε ἀρχίση μαξιλαροπόλεμο κατὰ τὸν ἡθοποιῶν, ὅλα τὰ μαξιλαράκια ἐφ' ὃν ἐκάθηντο οἱ ἐν τῷ θεάτρῳ εἴχον γίνει ἐναέρια, ὡς ἐκ τῆς ἐλαφρότητος δὲ αὐτῶν ἐπετοῦσαν ἐκσφενδονιζόμενα σὰν πουλιά. Ἐν μέσῳ τοῦ γενικοῦ γέλωτος κλαίων καὶ ὁδυρόμενος ἐκραγάζεν ἀπελπις δ μαξιλαράς:

— Μὴ γιὰ τὸν Θεὸ ἀδέλφια μὲ καταστρέψκετε. Ἀμάν γιὰ τὸ Θεὸ μὲ ἀφανίσατε. Τὰ μαξιλάρια μου! Ἀμάν, ἀμάν.

Καὶ οὕτω παρεισῆχθη εἰς τὰ θεατρικὰ χρονικὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ κατὰ τῶν ἡθοποιῶν μαξιλαροπόλεμος, θέαμα ἀληθῶς πρωτοφανὲς οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Ελληνικὴν πρωτεύουσαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Παρισίους.

"Οταν ἐξήρχετο ὁ κόσμος, ἡκούσθη ἡ φωνὴ ἐνὸς λουστρου πρὸς ἀλλον.—Ρέ σύ, Κουμουνδοῦρε, πόσα μαξιλάρια σούφρωσες σύ;

Παληγάνθρωπος.

Γ. Γ. Ἐξέχασα νὰ σᾶξ εἰπῶ, ὅτι μία δεσποινὶς φαγοῦσα μιὰ μαξιλαριὰ εἰς τὸν μαξιλαροπόλεμο κατάμουτρα, ἔχασε τὸ καπέλο ἀπὸ τὸ κεφάλι της, καὶ ὅτι, ἐνῷ ὁ καθόσαλιέρος τῆς κατεγίνετο νὰ τὸ βρῆ, τὸν πλάκωσαν στῆς μαξιλαριαῖς, ποῦ τὸν ξεθέωσαν τὸν ἀνθρωπο, καὶ ὅτι, ἐνῷ τῆς ἔτρωγε γελοῦσε. Καὶ ἀκόμη ἔνα ἄλλο ὅτι ἡ Μεγάλη ἡλεκτρικὴ πτῆσις τῆς δεσποινίδος Ὁκεανίδος δὲν ἔγινε, ἵσως γιὰ νὰ μὴ πέσῃ καὶ σκοτωθῇ τὸ κορίτσι, καθὼς καὶ ἡ Ἐξεμφάγισις καὶ ἐμφάγισις εἰς 12 δευτερόλεπτα τοῦ λεπτοῦ, διότι οἱ ἡθοποιοί, φόβῳ τοῦ μαξιλα-

ροπολέμου δὲν ἐτόλμησαν νὰ τὸ κάμουν, καὶ ἀκόμη ὅτι, ὅταν ἔφευγα, ἔνας ἀποπισινός μου ἔλεγε:

— Δηλαδὴ ἡθελαν τὰ μοῦτρά μου καὶ πρώτη θέσι γιὰ νὰ βλέπουν καλλίτερα τὰ πρωτοφανῆ θεάματα. Πάει μιὰ καὶ πενήντα, γιὰ τὴν γηστεία ποῦ ἔχω νὰ τραβήξω αὔριο. Καὶ μήπως εἰδα καὶ τὴν πτῆσιν καὶ τὸν κεκομένοντος εἰς τεμάχια ἀνθρωπο; Αὐτὸ θὰ πη νὰ ἥμακι πάντοτε βλάξ—βλακός.

· Ο ἴδιος.

ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΙΟΝ ΠΑΛΑΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

δόλιγον ἀγωτέρω τῆς προτέρας του θέσεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐφραίμ, εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς Ἰσόγαιον τῆς Οίκιας Κ. Λελούδα, μεταξὺ τῶν καταστημάτων Στεφ. Γαβαλᾶ καὶ Ι. Κοκοροπούλου.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ε πιληψία, σπασμοί, ἐκλαιψία καὶ νευρώσεις θεραπεύονται διεξικῶς διὰ τῆς μεθόδου μου.

· Αμοιβὴ δίδοται μόνον μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν.

Τρόπος θεραπείας δι' ἀλληλογραφίας.

PROF. CH. ALBERT

29, Avenue de Wagram, 29. Paris.

ΣΘΕΝΕΙΑΙ ΑΠΟΚΡΥΦΟΙ

θεραπεύονται ριζικῶς διὰ τῆς μεθόδου μου ἔχοντος ὡς βάσιν τὰς νευτάτας ἐπιστημονικὰς ἔρευνας, καὶ ἐν ταῖς μᾶλλον ἀπελπιστικαῖς περιπτώσεις, ἀγενούδεμιας ταραχῆς τῶν λειτουργιῶν τοῦ σώματος. Θεραπεύω ἐπίσης τὰς δυσαρέστους συνεπείας τῶν ἀμαρτημάτων τῆς νεύτητος, τῶν νευρώσεων καὶ τῶν ἀδυναμιῶν. Ἐχεμυθία πλήρης. Παρακαλεῖσθε νὰ πέμψητε ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς ἀσθενείας.

· Dr BELLA Paris. 6 Place de la Nation, 6